

Els escacs a l'escola i a l'institut 3

EXPOSICIÓ UNIVERSAL DE BARCELONA DE 1929

Resum article viquipèdia (Consulta 10-11-2016):

https://ca.wikipedia.org/wiki/Exposici%C3%B3_Universal_de_Barcelona

Es va celebrar entre el 20 de maig de 1929 i el 15 de gener de 1930 a la muntanya de Montjuïc. La inauguració es produí el 19 de maig de 1929 efectuada pel rei Alfons XIII, amb l'assistència del dictador, Miguel Primo de Rivera. Hi van assistir unes 200.000 persones. L'alcalde era Darius Rumeu i Freixa, baró de Viver.

L'Exposició tingué un èxit relatiu, ja que durant la seva celebració es produí el cèlebre crack de la borsa de Nova York, el 29 d'octubre de 1929, fet que va reduir el nombre de participants en el certamen.

Es va celebrar a la muntanya de Montjuïc i va comportar la construcció de nombrosos edificis i instal·lacions alguns dels quals han esdevingut emblemes de la ciutat, com el Palau Nacional, la Font Màgica, el Teatre Grec, el Poble Espanyol i l'Estadi Olímpic.

Vista del Palau Nacional amb els projectors al fons

Els escacs a l'escola i a l'institut 3

Recinte de l'Exposició

El projecte fou de l'arquitecte Josep Puig i Cadafalch que va rebre el suport del Foment Nacional del Treball i de l'Ajuntament. El recinte de l'Exposició es va construir segons el projecte de Puig i Cadafalch, amb dues tipologies d'edificis: els palaus, dedicats a les seccions oficials del certamen, i els pavellons, que representaven països, institucions o societats. El conjunt partia de la Plaça d'Espanya, on es van construir quatre grans hotels pels visitants, passant per l'Avinguda d'Amèrica (actual Avinguda de la Reina Maria Cristina), on s'ubicaven els grans edificis de l'Exposició, fins al peu de la muntanya, on se situà la Font Màgica, flanquejada pels Palaus d'Alfons XIII i Victòria Eugènia; d'aquí partia una escalinata que conduïa al Palau Nacional, l'obra més monumental de l'Exposició.

La Plaça d'Espanya avui

Els escacs a l'escola i a l'institut 3

Al final de l'avinguda i al peu de la muntanya es construí la famosa Font màgica de Montjuïc, obra de Carles Buïgas, que astorà el públic pel seu fantàstic joc de llums i brolladors d'aigua; encara avui és una obra emblemàtica de la capital catalana, on solen celebrar-se els espectacles piromusicals de les festes de la Mercè. És de forma el·lipsoïdal, formada per tres estanys concèntrics a diferents nivells, amb 65 m de diàmetre en la seva part més ampla. Accionada per un motor de 1.100 CV, té un cabal de 2600 l/s, amb trenta jocs d'aigua diferents, amb les seves corresponents coloracions graduals, basades en cinc colors: groc, blau, verd, vermell i blanc. Fou construïda per tècnics de la companyia Westinghouse.

El Palau Nacional, actual seu del Museu Nacional d'Art de Catalunya, fou l'edifici principal de l'Exposició, va ser obra d'Eugenio Cendoya i Enric Catà.

Construït entre 1926 i 1929, té una superfície de 32.000 m². D'estil classicista, té planta rectangular amb dos cossos laterals i un de posterior quadrat, amb una gran cúpula el·líptica a la part central. Les cascades i brolladors de l'escalinata del Palau foren obra novament de Carles Buïgas i es van col·locar nou grans

projectors que encara avui emeten uns intensos feixos de llum que poden escriure el nom de la ciutat al cel.